

The Good News

พบชีวิต

คำสอนพื้นฐานแห่งความเชื่อ

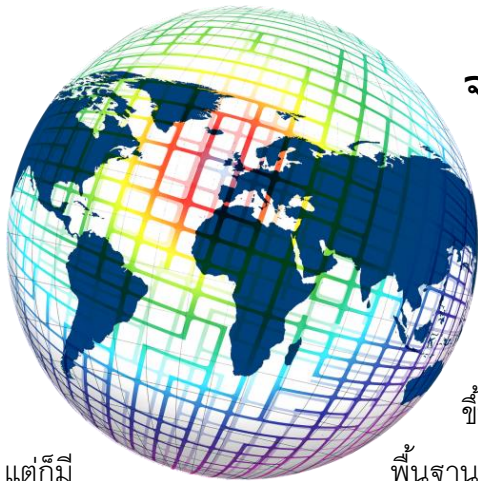
1. ย้อนรอยของต้นกำเนิด _____ พระเจ้าเริ่มสร้างชีวิต	3
2. ความรู้ของเรามีรากฐานอย่างไร _____ พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองผ่านพระคัมภีร์	4
3. รู้จักผู้อื่นได้ใหม่ถึงแม้มองไม่เห็น _____ พระเจ้าสร้างทรงแนะนำพระองค์เอง	6
4. การกิจยิ่งใหญ่ของเรา _____ มนุษย์ถูกสร้างอย่างมหัศจรรย์	9
5. ความหายนะยิ่งใหญ่ที่สุดของประวัติศาสตร์โลก _____ มนุษย์กบฏต่อพระเจ้า	11
6. หมดความหวังและหมดกำลัง _____ มนุษย์เป็นทาสแห่งความบาป	12
7. อนาคตที่ปราศจากพระเจ้า _____ มนุษย์เดินทางสู่ความพินาศนิรันดร์	14
8. ศาสนาอย่างเดียวไม่พอเลย _____ พระเยซูคริสต์คือกุญแจสำคัญ	16
9. พระเจ้าทรงสร้างความสัมพันธ์กับมนุษย์ _____ พระเยซูสำแดงเอกลักษณ์ของพระองค์	18
10. การสำแดงความรักของพระเจ้า _____ พระเยซูทรงยอมเสียสละทุกอย่างเพื่อเรา	20
11. การตัดสินใจของฉัน _____ พบความรอด	22
12. การดำเนินในชีวิตใหม่ _____ ก้าวแรกในชีวิตคริสเตียน	24
นโยบายองค์กรและเงื่อนไข _____	27

1. ย้อนรอยของต้นกำเนิด

พระเจ้าเริ่มสร้างชีวิต

คำถามที่ถูกตั้งบ่อยครั้งคือ พระเจ้ามีจริงหรือ

เป็นคำถามที่เราอยากได้รับคำตอบมิใช่หรือ ถ้าพระเจ้าไม่มีจริง มันก็ไร้ประโยชน์ที่จะแสวงหาพระองค์ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์เขียนไว้ว่า ผู้ที่จะมาเฝ้าพระเจ้าได้นั้น ต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงดำรงพระชนม์อยู่ และพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานบำเหน็จให้แก่ทุกคนที่แสวงหาพระองค์ (ฮีบรู 11.6) ถึงแม้เราไม่สามารถตรวจสอบเรื่องของพระเจ้าได้ในทางของวิทยาศาสตร์ แต่ก็มีเหตุผลมากมายที่แสดงว่า พระเจ้ามีจริง

จักรวาล หรือ เอกภพ

แต่ก็มี

ถ้าเราเห็นว่า จักรวาลเป็นผลแห่งยถากรรม ก็จะมีคำถามใหม่ เกิดขึ้นอีกเยอะ และไม่มีคำตอบอะไรเลย เช่นกันทฤษฎีของการระเบิดครั้งเริ่มต้น (Big Bang Theory) วัตถุที่ทำให้การระเบิดเกิดขึ้นมาจากไหน และการระเบิดครั้งเริ่มต้นก็ไม่ได้ทำให้เกิดอะไร ขึ้นมาจากความว่างเปล่า ทฤษฎีของการวิวัฒนาการแพร่หลายไปทั่ว

พื้นฐานเพียงเล็กน้อยแค่นั้น สิ่งมีชีวิตที่ละเอียดซับซ้อนพัฒนาขึ้นมาจาก ความว่างเปล่าในโลกนี้ อย่างไม่น่าเชื่อได้อย่างไร ดังนั้นเราจึงต้องเห็นว่า คำสอนเหล่านี้เป็นเพียงแค่วาทกรรม

ในพระคริสตธรรมคัมภีร์มีคำอธิบายที่เข้าใจง่าย

“ในปฐมกาล พระเจ้าทรงเนรมิตสร้างฟ้าและแผ่นดิน” (ปฐมกาล 1.1) โลกของเราไม่ได้เกิดขึ้นโดยบังเอิญ และไม่ใช่ว่าเพราะโชคดีที่อานุกาศ (ชิ้นหรือส่วน ขนาดเล็กมาก) ที่มีอยู่แล้วมารวมตัวกันขึ้น แต่เราเห็นว่า การเนรมิตสร้างนั้นต้องมีสติปัญญาที่ยิ่งใหญ่ซ่อนอยู่เบื้องหลังอย่างเป็นแน่ โดยความเชื่อเราจึงเข้าใจว่า พระเจ้าได้ทรงสร้างจักรวาล ด้วยพระดำรัสของพระองค์ ดังนั้นสิ่งที่มองเห็นจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากสิ่งที่ไม่ปรากฏให้เห็น (ฮีบรู 11.3) โลกมนุษย์มีจุดเริ่มต้นอยู่ที่พระเจ้า เพราะพระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา (สดุดี 33.9)

ระเบียบระบบของธรรมชาติที่นำอัครรยใจ

มีระเบียบทั้งในจักรวาลที่กว้างขวาง และทั้งในสิ่งมีชีวิตที่เล็กน้อยที่สุด แต่ระเบียบนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเอง ต้องมีผู้วางระบบ พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น พระองค์ทรงเป็นเจ้าของฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก (กิจการ 17.24)

มนุษย์คือผู้ที่เส่งให้เห็นพระเจ้าได้อย่างชัดเจนที่สุด

พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูก มนุษย์จึงเป็นผู้มีชีวิต (ปฐมกาล 2.7) มนุษย์กับสัตว์ต่างกัน มนุษย์มีบุคลิกภาพ และสามารถที่จะคิดและรู้สึกได้ วางเป้าหมายได้ มีจิตสำนึก ทำการตัดสินใจได้ และแยกแยะดีกับชั่วได้ มนุษย์สามารถรู้สึกความรักและกิเลส โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เบื้องลึกในจิตใจมนุษย์มีความรู้สึกที่อยากจะแสวงหาพระเจ้า ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น คงไม่ใช่เป็นผลแห่งยถากรรมหรือวิวัฒนาการ กษัตริย์ดาวิด ผู้ประพันธ์บทเพลงสดุดีหลายบท ได้เขียนบรบทกไว้ในพระธรรมสดุดีว่า ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสร้างข้าพระองค์อย่างมหัศจรรย์และน่าครันคร้าม ฝ่าพระหัตถ์ของพระองค์อัศจรรย์ ข้าพระองค์ทราบดี (สดุดี 139.14)

2. ความรู้ของเรามีรากฐานอย่างไร

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองผ่านพระคัมภีร์

เราจำเป็นต้องมีคำพยานที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับพระเจ้า

เคยมีคนมาหาผู้ชายคนหนึ่งชื่อโยบ ซึ่งหนังสือเล่มหนึ่งในพระคัมภีร์กล่าวเรื่องของท่าน ถามว่า ท่านยังรู้สภาพของพระเจ้าได้หรือ ท่านสามารถคะเนขอบเขตขององค์ทรงฤทธิ์ได้หรือ (โยบ 11.7) จะให้โยบตอบอย่างไรเล่า มนุษย์ไม่สามารถหยั่งรู้ สภาพของพระเจ้าได้ นอกจากการเปิดเผยของพระองค์เอง

พระเจ้าทรงสำแดงพระลักษณะของพระองค์ในธรรมชาติ

ฟ้าสวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้า และภาคพื้นฟ้าสำแดงพระหัตถกิจของพระองค์ (สดุดี 19.1) จักรวาลที่ยิ่งใหญ่และสวยงามโดยมีระเบียบที่ละเอียดประกาศถึงพระเจ้า คือพระผู้ทรงสร้าง และในการสร้างโลกพระเจ้าทรงสำแดงฤทธิ์อำนาจที่ใหญ่ยิ่ง สถิติปัญญาที่เหนือความเข้าใจ และการสร้างสวรรค์ที่ยอดเยียม ตั้งแต่เริ่มสร้างโลกมาแล้ว สภาพที่ไม่ปรากฏของพระเจ้านั้น คือฤทธานุภาพอันถาวรและเทวสภาพของพระองค์ ก็ได้ปรากฏชัดในสรรพสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสร้าง (โรม 1.20)

พระเจ้าทรงตรัสกับมนุษย์

ในการสนทนาแลกเปลี่ยนกันเราจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำ พระเจ้าทรงตรัสกับมนุษย์บางคน เพราะว่าคุณค่าของผู้เผยพระวจนะนั้น ไม่ได้มาจากความคิดในจิตใจของมนุษย์ แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา (2 เปโตร 1.21)

ไม่มีหนังสือเล่มอื่นใดที่เต็มไปด้วยรายละเอียดของการทำนายถึงอนาคตอย่างชัดเจน ซึ่งต่อมาภายหลังการทำนายล่วงหน้านั้นก็เป็นความจริงทุกประการ ยกตัวอย่างเช่น บ้านเกิดของพระเยซูคริสต์ และหลังจากนั้นคือรายละเอียดเกี่ยวกับการถูกตรึงที่ไม้กางเขน ทั้งหมดนี้คงไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่เป็นเพราะพระเจ้าทรงมีจุดมุ่งหมายผ่านทางพระคัมภีร์ตลอดทั้งเล่ม พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม (2 ทิโมธี 3.16)

ไม่มีหนังสือเล่มอื่นใดเลยที่มีฤทธิ์เดชเท่ากับพระคัมภีร์ในการเปลี่ยนแปลงชีวิต

เอกลักษณ์ของพระคัมภีร์คือ การเกิดผลในชีวิตมนุษย์ เราขอบพระคุณพระเจ้าเสมอ เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายได้รับพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งท่านได้ยินจากเรา ท่านไม่ได้รับไว้้อย่างเป็นคำของมนุษย์ แต่ได้รับไว้ตามความเป็นจริง คือเป็นพระวจนะของ

พระเจ้า ซึ่งกำลังทำงานอยู่ภายในท่านทั้งหลายที่เชื่อ (1 เธสะโลนิกา 2.13) หลายศตวรรษที่ผ่านมา คนนับหลายล้านได้เป็นพยานจากประสบการณ์ของเขาว่า

ข้อบังคับของพระเจ้านั้นถูกต้อง กระทำให้จิตใจเปรมปรีดิ์ พระบัญญัติของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์กระทำให้ดวงตา
กระจ่างแจ้ง (สดุดี 19.8) ผู้ใดอยากรู้ว่า พระเจ้าทรงเป็นอย่างไร ผู้นั้นต้องศึกษาพระวจนะธรรมของพระองค์ ที่นี้
พระเจ้าทรงให้พบกับพระองค์ได้ และทรงตรัสถึงน้ำพระทัยของพระองค์ที่เกี่ยวข้องกับเรา

3. รู้จักผู้อื่นได้ใหม่ถึงแม้มองไม่เห็น พระผู้สร้างทรงแนะนำพระองค์เอง

เราทุกคนคงมีมโนภาพ(วาดภาพ)เกี่ยวกับพระเจ้าในใจของเรา บางคนเห็นว่า พระองค์ทรงเป็นคนแก่ใจดีหนวด
ยาวสีขาว ที่มักจะมองข้ามความผิดพลาด อีกบางคนเห็นว่า พระองค์ทรงเป็นตำรวจยศสูงอยู่บนสวรรค์ และ
อีกบางคนเห็นว่า พระองค์ทรงเป็นปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติ ซึ่งไม่มีใครเข้าใจได้ ในที่สุดพระเจ้าเท่านั้นที่
สามารถตรัสถ้อยคำที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระองค์เอง พระเจ้าได้อธิบายถึงการเปิดเผยพระลักษณะของพระองค์
เองในพระคัมภีร์ดังตัวอย่างต่อไปนี้

พระเจ้ายิ่งใหญ่เกินกว่าที่จะเข้าใจได้

พระเจ้าทรงมีลักษณะหลายอย่าง ซึ่งพวกเราไม่สามารถ
เข้าใจได้ ผู้ทรงกระทำการใหญ่เหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และการ
อัศจรรย์อย่างนับไม่ถ้วน (โยบ 5.9) พระเจ้าทรงอยู่นอกเหนือ
สิ่งที่เราสำรวจได้ โดยเหตุผลและการพินิจพิจารณาของ
มนุษย์ก็ไม่สามารถหยั่งลึกได้ แต่นั่นก็ไม่ควรทำให้เรารู้สึก
พิศวงงงงวย เพราะว่า ถ้าเราจะเข้าใจพระเจ้าได้อย่าง

ครบถ้วน บริบูรณ์ พระเจ้าก็ไม่ใช่พระเจ้า องค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์นั้น เราจะค้นพบพระองค์ไม่ได้ พระองค์ใหญ่ยิ่ง
ในเรื่องฤทธานุภาพ ความยุติธรรมและความชอบธรรมอันมากยิ่งพระองค์จะไม่ทรงฝ่าฝืน เพราะฉะนั้นมนุษย์จึง
ยำเกรงพระองค์ พระองค์ไม่ทรงนับถือผู้ใดที่ถือตัวว่ามีปัญญา (โยบ 37.23-24)

พระเจ้าทรงเป็นบุคคล

พระเจ้าไม่ใช่สิ่งของ พระกำลัง หรือความคิดเท่านั้น ทั้งการคิดการรู้สึกการต้องการและการกระทำของพระองค์ แสดงว่า พระองค์ทรงเป็นบุคคลที่มีชีวิต แต่พระองค์ไม่ใช่เพียงผู้ที่อยู่เบื้องบน หรือพระองค์น่ารัก หรือไม่ก็เป็นคล้ายซูเปอร์แมน แต่พระเยซูว่าพระองค์เป็นพระเจ้าเที่ยงแท้ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์และเป็นพระมหากษัตริย์เนืองนิตย์ (เยเรมีย์ 10.10)

พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ตลอดเป็นนิตย์

พระเจ้าไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด ในพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ก่อนที่ภูเขาทั้งหลายเกิดขึ้นมา ก่อนที่พระองค์ทรงให้กำเนิดแผ่นดินโลกและพิภพ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตั้งแต่นิรันดร์กาลถึงนิรันดร์กาล (สดุดี 90.2)

พระเจ้าเป็นอยู่ทุกยุคทุกสมัย ไม่มีปรากฏว่า พระเจ้าไม่อยู่ในยุคใดๆ พระเจ้าเองทรงตรัสเกี่ยวกับพระองค์ว่า เราเป็นอัลฟา (เบื้องต้น) และโอเมกา (เบื้องปลาย) ผู้ดำรงอยู่ในปัจจุบันและดำรงอยู่ในอดีตและจะเสด็จมาเราคือองค์ทรงฤทธิ (วิวรณ์ 1.8)

พระองค์ทรงเหมือนเดิมเสมอ

พระเยซูคริสต์ยังทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ และเวลานี้ และต่อๆ ไปเป็นนิกาล (ฮีบรู 13.8) พระเจ้าทรงเป็นมาอย่างไร พระองค์คงเป็นอย่างนั้นอยู่ และจะทรงเป็นอย่างนั้นตลอดต่อไป

พระเจ้าไม่ต้องพึ่งใครเลย

ทุกสิ่งมีชีวิต ต้องพึ่งพาอาศัยสิ่งมีชีวิตอย่างอื่นๆ สิ่งแวดล้อม และพระเจ้า แต่พระเจ้าไม่ต้องพึ่งสิ่งใดๆ ที่พระองค์สร้าง พระองค์มิจำเป็นต้องให้มือมนุษย์มาประณินบิบัติ ดังว่ามีความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตและลมหายใจ และสิ่งสารพัดแก่คนทั้งปวงต่างหาก (กิจการ 17.25)

พระเจ้าทรงยุติธรรม

พระคัมภีร์สอนว่า **พระเจ้าเป็นพระเจ้าแห่งความยุติธรรม ผู้ที่คอยทำพระองค์จะได้รับพระพร** (อิสยาห์ 30.18) พระเจ้าไม่ใช่ทรงเป็นเพียงแต่พระผู้สร้างและผู้ดูแลรักษา แต่**ว่าพระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาอีกด้วย** **ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์** (สดุดี 97.2) พระองค์ทรง**ให้บำเหน็จและลงโทษนิรันดรด้วยความยุติธรรมที่สมบูรณ์และถนอมไม่ได้**

พระเจ้าทรงบริสุทธิ์

ผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ ผู้ทรงยิ่งใหญ่ตระการในความบริสุทธิ์ ทรงเกียรติบารมีน่าครั่นคร้าม ผู้ทรงกระทำกรรมหัต้ศจรรย (อพยพ 15.11) **ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าไม่มีที่เปรียบเทียบ ไม่มีผู้ใดบริสุทธิ์ดั่งพระเจ้า ไม่มีผู้ใดนอกเหนือพระเจ้า ไม่มีศิลาใดเหมือนพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย** (1 ซามูเอล 2.2) **พระเจ้าปราศจากความผิดพลาดและความอ่อนแอ พระเจ้าผู้บริสุทธิ์นั้นทรงเรียกร้องให้เราบริสุทธิ์เช่นกัน คำเรียกร้องของพระองค์ได้ปรากฏในพระธรรมคัมภีร์อย่างต่อไปนี่ว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์** (1 เปโตร 1.16)

พระเจ้าทรงรอบรู้

ความรู้ของพระเจ้าครบบริบูรณ์ ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดซ่อนไว้พ้นพระเนตรพระองค์ แต่ตรงข้ามทุกสิ่งปรากฏแจ้งต่อพระองค์ผู้ซึ่งเราต้องสัมพันธ์ด้วย (ฮีบรู 4.13) **พระเจ้าทรงรู้ทั้งหมดที่เกิดขึ้นในอดีตปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งความคิด คำพูดและการกระทำของเรา สติปัญญาของพระองค์แผ่และเกินกว่าความเข้าใจของมนุษย์** **พระปัญญาและความรอบรู้ของเจ้านั้น ล้ำลึกเท่าใด ข้อตัดสินใจของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้** (โรม 11.33)

พระเจ้าทรงมีฤทธิ์อำนาจทั้งสิ้น

เราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของมวลมนุษยชาติมีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับเราหรือ (เยเรมีย์ 32.27) **ไม่ใช่หมาบความว่า** **พระเจ้าทรงทำทุกอย่าง เช่น พระองค์ไม่เคยมุสาหรือไม่เชื่อตรงเลย ไม่เคยผิดพลาดหรือกระทำผิดบาป และพระองค์ปฏิเสธพระองค์เองไม่ได้ แต่พระเจ้าทรงทำทุกอย่างที่สอดคล้องกับลักษณะของพระองค์**

พระเจ้าทรงเป็นความรัก

แน่นอนนี่เป็นสิ่งที่ดีงามและสำคัญที่สุด เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่เชื่อในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์ (ยอห์น 3.16) โดยพระบุตร(พระเยซูคริสต์)ที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา(พระเจ้า) พระองค์ประทานชีวิตของพระองค์เพื่อเรา ไม่มีสิ่งอื่นใดที่จะยิ่งใหญ่กว่าการสละชีวิตเพื่อคนอื่น เพราะนี่เป็นการแสดงถึงความรักอันยิ่งใหญ่ที่สุด เป็นความรักในเชิงปฏิบัติ ไม่ใช่ความรักในเชิงทฤษฎี

4. ภารกิจยิ่งใหญ่ของเรา มนุษย์ถูกสร้างอย่างมหัศจรรย์

มนุษย์แสวงหาความหมายของชีวิต

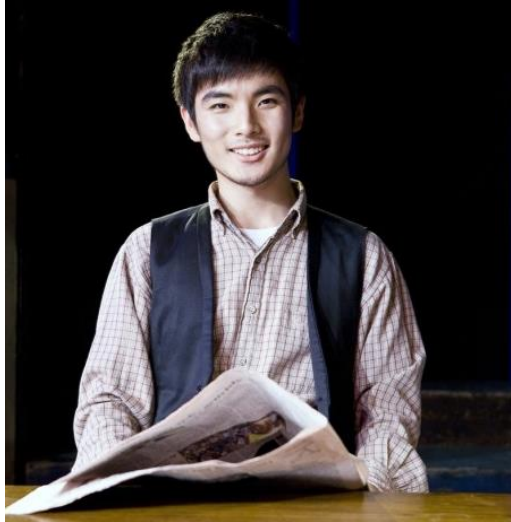
เรามีชีวิตอยู่เพื่ออะไร เรามาจากไหน ชีวิตของเรามีเป้าหมายหรือไม่ ก่อนอื่นเราจะต้องเข้าใจว่า เราไม่ได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างเฉยๆ เป็นเพียงแค่ทารกคน เราเป็นมากกว่าการบังเอิญที่เกิดขึ้นจากอะตอมซึ่งเป็นหน่วยย่อยที่สุดของสสารพลังแล้วมารวมตัวกันให้เกิดเป็นชีวิตขึ้นมา(อะตอม โมเลกุล เซล) พระคัมภีร์บอกเราว่า เราถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า ผู้ทรงรอบรู้และบริสุทธิ์ พระองค์ประทานความพิเศษให้แก่เรา

พระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นตามพระฉายาของพระองค์ ตามพระฉายาของพระเจ้านั้น พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ขึ้น และได้ทรงสร้างให้เป็นชายและหญิง (ปฐมกาล 1.27) ถ้าจะเปรียบเทียบตัวเรากับความใหญ่โตของดวงอาทิตย์ดวงจันทร์ และดวงดาวแล้ว เรามีความรู้สึกรู้สึกว่าเราเป็นเพียงแค่สิ่งเล็กน้อยเท่านั้น แต่พระเจ้าทรงมอบตำแหน่งพิเศษเหนือสิ่งสรรพัตทั้งปวงนี้ให้แก่เรา

มนุษย์อยู่เหนือสสารห้วง

เราสามารถเห็นได้จากการที่มนุษย์มีอิสระที่จะตัดสินใจในการดำเนินชีวิตของตนเองได้ พระเจ้าทรงอวยพระพรแก่มนุษย์ ตรัสแก่เขาว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จงครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกในอากาศ กับบรรดาสัตว์ที่เคลื่อนไหวบนแผ่นดิน” (ปฐมกาล 1.28)

พระเจ้าทรงตั้งมนุษย์ให้เป็นผู้ดูแลรักษาแผ่นดินโลกแทนพระองค์ เราได้รับอำนาจทั้งในการวางแผนการณ์ชีวิตของเรา และเหนือสรรพสิ่งที่มีชีวิตทั้งสิ้น

พระเจ้าประทานเกียรติพิเศษให้แก่มนุษย์

เราถูกสร้างมาตามพระฉายาของพระเจ้า นั่นไม่ได้หมายความว่าเราเป็นพระเจ้าองค์เล็กๆ และมีลักษณะของพระองค์ลดลงมานิดเดียว แต่หมายความว่า เราถูกสร้างมาเพื่อที่จะมีความสนิทสนมและมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า ยกตัวอย่างเช่น เราสามารถอธิษฐาน หรือติดต่อกับพระองค์ได้ ตามประวัติศาสตร์โลกเริ่มแรกที่สุด มนุษย์อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบ มีสัมพันธ์ภาพที่เต็มไปด้วยความรักซึ่งกันและกัน และมีความสนิทสนมกลมเกลียวกับพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์

สมัยนั้นมนุษย์ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับบุคคลิกภาพของตนเอง

ไม่เพียงแต่ว่ามนุษย์ได้บรรลุเป้าหมายของการดำรงอยู่ และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในโลกนี้เท่านั้น พระเจ้าเองก็ทรงพอพระทัยในตัวมนุษย์ด้วย เราทราบได้ เพราะพระคัมภีร์บอกไว้ว่า เมื่อพระเจ้าได้ทรงสร้างมนุษย์และทุกสิ่งทุกอย่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นดีครบถ้วนทุกประการ **พระเจ้าทอดพระเนตรสิ่งทั้งปวงที่พระองค์ทรงสร้างไว้ ทรงเห็นว่าดีนัก** (ปฐมกาล 1.31) ตลอดเวลาที่มนุษย์ได้อยู่ในสวนเอเดนและเชื่อฟังพระบัญชาของพระเจ้า มนุษย์ก็ได้รับความสุข และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า มนุษย์รู้ว่า เขาเป็นใคร และมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกเพื่ออะไร

ซึ่งมันกลับตาลปัตรไปจากสถานการณ์ในปัจจุบันนี้ ทำไม่จึงเป็นเช่นนั้น มันเกิดอะไรขึ้นหรือ

5. ความหายนะยิ่งใหญ่ที่สุดของประวัติศาสตร์โลก มนุษย์กบฏต่อพระเจ้า

ความหายนะยิ่งใหญ่ที่สุดในสมัยของเราคืออะไร

พาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์วิทยุหรือโทรทัศน์ เตือนเราบ่อยมากกว่า โลกของเราไม่สมบูรณ์ ความรุนแรงและความอยุติธรรมพร้อมกับความวุ่นวายและปัญหาของสังคม ทำให้เรามักจะครุ่นง่าย แต่ก่อนที่เราจะกล่าวโทษคนอื่น เราควรหาข้อมูลเกี่ยวกับสาเหตุที่แท้จริง ในพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า เหตุฉะนั้น เช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆ เดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษยทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป (โรม 5.12)

พระเจ้าตรัสข้อห้ามข้อเดียว เท่านั้น

บรรพบุรุษของเรา คือมนุษย์คู่แรกที่มีชื่ออาดัมกับเอวา ได้ดำเนินชีวิตด้วยมีเสรีภาพอย่างมาก พระเจ้าจึงทรงบัญชาแก่มุขนุชนั้นว่า “บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ทั้งหมด เว้นแต่ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว ผลของต้นไม้ นั้นอย่ากิน เพราะในวันใดที่เจ้ากินกิน เจ้าจะต้อง

ตายแน่” (ปฐมกาล 2.16-17) ดังนั้นพระเจ้าได้ทรงพิสูจน์ว่า มุขนุชเราจะตอบรับการไว้วางใจของพระองค์ และเราสมควรจะมีเสรีภาพนั้นหรือไม่ แต่มารซาตานได้มาหลอกลวงเอวาไม่ให้เชื่อวางใจในพระคำของพระเจ้า และให้ต่อต้านพระเจ้า เมื่อหญิงนั้นเห็นว่า ต้นไม้นั้นน่ากิน และนำดูด้วย ทั้งเป็นต้นไม้ที่มุ่งหมายจะให้เกิดปัญญา จึงเก็บผลไม้นั้นมากิน แล้วส่งให้สามีกินด้วย เขาก็กิน (ปฐมกาล 3.6)

บัดนั้นความบาปได้เข้ามาในโลก

ด้วยการตั้งใจที่จะไม่เชื่อฟังอาดัมกับเอวาแยกออกจากพระเจ้า ทันใดนั้นมีกำแพงอยู่ระหว่างพระเจ้ากับมุขนุชย์ แทนที่จะรักพระเจ้า เขาเริ่มกลัวพระองค์ เวลาเย็นวันนั้น เขาทั้งสองได้ยินเสียงพระเจ้าเสด็จดำเนินอยู่ในสวน

ชายนั้นกับภรรยา ก็หลบไปซ่อนตัวอยู่ในหมู่ต้นไม้ในสวนนั้น ให้พ้นจากพระพักตร์พระเจ้า (ปฐมกาล 3.8) แทนที่จะรู้สึกปลอดภัย สบายใจและมีความสุข เขาทั้งสองรู้สึกสำนึกผิดและกลัวเพราะบาปของเขา

ผลคือความแตกแยก

พระเจ้าได้ตรัสไว้ว่า ความสัมพันธ์กับพระองค์จะขาด ถ้าหากว่ามนุษย์จะไม่เชื่อฟัง ก็ได้เป็นอย่างนั้น มนุษย์จึงถูกแยกจากพระเจ้าในบดมหาโหดนั้น และเป็นคนที่ตายฝ่ายวิญญาณ ตั้งแต่นั้นมาความตายก็คือผลสุดท้ายแห่งชีวิตของมนุษย์ ไม่เพียงแค่นี้ ความบาปและความแตกแยกก็สืบต่อจากอาดัมและเอวา ลงมายังพวกเราในสมัยนี้ด้วย เหตุฉะนั้น เช่นเดียวกับที่บาปได้เข้ามาในโลกเพราะคนๆ เดียว และความตายก็เกิดมาเพราะบาปนั้น และความตายก็ได้แผ่ไปถึงมวลมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนทำบาป (โรม 5.12) คำสำคัญก็คือคำว่า ทุกคน รวมถึงพวกเราทั้งหลายด้วย เราทุกคนเป็นคนบาปและจะต้องตาย ถ้าเราทั้งหลายจะว่าเราไม่มีบาป เราก็หลงตนเอง และสักจะไม่ได้อยู่ในเราเลย (1 ยอห์น 1.8)

ชีวิตของเรารับรองความจริงนั้นว่า คำสอนของพระคัมภีร์ถูกต้อง

เราดำเนินชีวิตอย่างไรที่ชอบพระทัยหรือไม่

ท่านประกอบด้วยความรักความสัตย์ซื่อและมีใจกว้างตลอดเวลาใหม่ คือท่านไม่มีความบาปเลยหรือ พระเจ้าทรงรู้คำตอบในคำถามเหล่านี้ และถ้าท่านยอมรับความจริง ท่านก็รู้คำตอบด้วย **เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า** (โรม 3.23) มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาปตั้งแต่แรกเกิด เป็นธรรมชาติของเรา และเป็นผลแห่งการตั้งใจและการกระทำด้วย ท่านก็ควรยอมรับความจริงนี้และผลที่ติดตามมา

6. หมดความหวังและหมดกำลัง มนุษย์เป็นทาสแห่งความบาป

ไม่รอดจากความพินาศ

เมื่อตรวจพบโรคใดๆ เรามักจะถามทันทีว่า เป็นโรคที่รักษาได้หรือไม่ แน่ยิ่งกว่านี้เมื่อพูดถึงความป่วยทางฝ่ายวิญญาณ เราจำต้องยกคำถาม เรื่องความบาปขึ้นมา บ่อยครั้งเรายอมรับว่า เราเป็นคนบาป เนื่องจากไม่อาจ

สันนิษฐานได้จริงๆว่า มันหมายความว่าอย่างไร เราอาจจะคิดแบบท้าวไปว่า มันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ ที่ไม่มีใครสมบูรณ์แบบ หรือเราซ่อนตัวเราไว้ในประโยคที่ว่า “ใครๆก็ทำ” ด้วยคำแก้ตัวแบบนี้ ทำให้เราหลีกเลี่ยงคำถามที่แท้จริงไปเสียคือ “เราอยู่ในสภาพที่แยขนาดไหน คำตอบมีอยู่ในพระคัมภีร์

พระคัมภีร์บอกว่า เราเป็นคนบาปหนา

ไม่ได้หมายความว่า เรากระทำความดีไม่ได้ แต่พระคัมภีร์บอกอย่างแน่ชัดว่า ความบาปได้เข้ามาในทุกส่วนของมนุษย์ รวมทั้งความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ความสำนึก อารมณ์ และจินตนาการของเรา **จิตใจก็เป็นตัวล่อลวงเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด มันล่อลวงอย่างร้ายที่เดียวผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า** (เยเรมีย์ 17.9) ต้นปัญหาไม่ใช่อยู่ในความคิดที่ว่าถ้าเราได้กระทำความดีสิ่งนี้ลงไปไม่ว่าใน

กรณีใดๆ เราอาจได้รับการยกโทษ ปัญหาหลักคือความเป็นมนุษย์ของเรา มนุษย์ทำบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะธรรมชาติของมนุษย์ เรามักหลอกลวงตัวเราเอง **เพราะที่ออกมาจากใจคนเราคือ ความคิดชั่วร้าย การผิดศีลธรรมทางเพศ การลักขโมย การฆ่าคน การล่วงประเวณี ความโลภ การมุ่งร้าย การล่อลวง ราคะตัณหา อิจฉาริษยา การนินทาว่าร้าย ความเย่อหยิ่งจองหอง ความโหดเหี้ยม** (มาระโก 7.21-22)

ในสายพระเนตรของพระเจ้าความบาปทุกอย่างชั่วร้าย

ให้เราสังเกตดูว่า พระธรรมข้างบนนี้ ได้เน้นถึงความคิด คำพูดและการกระทำจากส่วนต่างๆในชีวิตของเรา บางครั้งเราคิดจำกัดว่าบาปร้ายแรงคือการฆ่าคนหรือการลักขโมยเท่านั้น แต่พระคัมภีร์ไม่อนุญาตให้เรามีความเข้าใจเรื่องความบาปอย่างจำกัดเช่นนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างที่ไม่ตอบสนองมาตรฐานเด็ดขาดของพระเจ้าหรือไม่สมบูรณ์แบบ ไม่ว่าจะเป็นการพูด การกระทำหรือการคิด เป็นความบาปทั้งนั้น **ขอถามจริงๆเถอะว่าใครจะยืนยันได้ว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำใจของข้าพเจ้าให้สะอาดแล้ว ข้าพเจ้าบริสุทธิ์พ้นบาปของข้าพเจ้า”**

(สุภาพิต 20.9) คุณสามารถพูดอย่างนี้ได้หรือ

ความบาปคือ การกบฏต่อการครอบครองและกฎบัญญัติของพระเจ้า

ผู้ที่กระทำบาปก็ประพฤติผิดธรรมชาติ บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมชาติ (1 ยอห์น 3.4) ไม่มีกฎหมายสักข้อที่บังคับให้เราโกหก คดโกง มีความคิดสกปรก หรือทำบาปอื่นใด มันเป็นการตัดสินใจของเราเองที่จะทำสิ่งเหล่านี้ ถ้าเราข้ามกฎระเบียบของพระเจ้า และตั้งใจที่จะไม่เชื่อฟังพระองค์ มันก็เป็นความบาปที่ร้ายแรง เพราะพระเจ้าไม่ยอมปล่อยให้มันผ่านไปอย่างง่ายดาย **พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม** (สดุดี 7.11) พระเจ้าจะไม่มองข้ามความบาป แน่ใจได้เลยว่า ไม่มีบาปใดที่จะไม่มีการลงโทษ เป็นบางครั้งก็พระเจ้าให้เราได้รับโทษแห่งความผิดบาปอย่างทันหันทันทีคือในชีวิตนี้ แต่การลงโทษเด็ดขาดที่จะมาภายหลังความตายคือในวันพิพากษา **ฉะนั้นเราทุกคนจะต้องทูลเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า** (โรม 14.12)

7. อนาคตที่ปราศจากพระเจ้า

มนุษย์เดินทางสู่ความพินาศนิรันดร์

เรามีความคิดแตกต่างกันไปหลายด้านเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเราตาย ส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นว่า ทุกอย่างจะจบลง อีกส่วนหนึ่งคิดว่าทุกคนจะได้ขึ้นสวรรค์ แต่ก็มีอีกส่วนหนึ่งเชื่อว่า จะมีสถานที่แห่งหนึ่ง ที่มีการชำระจิตวิญญาณ เพื่อเตรียมเข้าสู่สวรรค์ แต่สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เขียนไว้ในพระคัมภีร์สักอย่างเลย

แตกต่างกันมากกับถ้อยคำที่มาจากพระเจ้าและเห็นได้อย่างชัดเจน

มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่าจะตายครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็มีการพิพากษาฉันใด (ฮีบรู 9.27) ผู้ใดมีความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างแท้จริง ผู้นั้นจะขึ้นสวรรค์ และจะอยู่ในพระสิริของพระองค์ ส่วนคนอื่น ๆ จะเข้าไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งซึ่งวุ่นจวนิรันดร์ พวกเขาจะถูกลงโทษด้วยความพินาศนิรันดร์ จะถูกแยกจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และแยกจากพระบารมีแห่งฤทธานุภาพของพระองค์ (2 เธสะโลนิกา 1.9)

พระคัมภีร์มักจะเรียกสภาพเช่นนี้ว่า นรก

นรกมีจริง

นรกไม่ใช่เป็นความคิดค้นที่มาจากคริสตจักร พระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่องราวของ “นรก” บ่อยกว่าเรื่องราวของ “สวรรค์” ด้วยซ้ำไป ครั้งหนึ่งพระเยซูเคยถามคนที่เคร่งศาสนาในสมัยนั้นว่า **เจ้าจะพ้นจากการพิพากษาให้ลงนรกได้อย่างไร** (มัทธิว 23.33) นั่นไม่ใช่เป็นแต่เพียงคำถามทางวิทยาศาสตร์เท่านั้น พระเยซูยังได้ตรัสสอนเรื่องนี้อีกหลายครั้ง **จงเกรงกลัวพระองค์ผู้ทรงมีฤทธิ์อำนาจที่จะโยนท่านลงนรก** (ลูกา 12.5)

นรกเป็นสถานที่ที่น่ากลัว

มีภาพวาดบรรยายเกี่ยวกับสถานที่นี้มากมาย เป็นภาพของสถานที่แห่งการทรมานทุกข์ทรมาน บรรยายถึงไฟและความมืดมิด **เขาเหล่านั้นจะถูกโยนลงในเตาไฟลุกโชนที่ซึ่งจะมีการร้องไห้และขบเขี้ยวเคี้ยวฟัน** (มัทธิว 13.42) พระองค์ตรัสแบบแรงมาก แต่ทรงตรัสความจริง มนุษย์ที่ตกนรกอยู่ได้ค่าแห่งสาปของพระเจ้า ที่นั่นเราไม่พบสิ่งที่ดีๆ ไม่ว่าจะเป็นการช่วยเหลือหรือเป็นการผ่อนบรรเทาแม้แต่สักเล็กน้อย

นรกเป็นสถานที่สุดท้าย

ไม่มีทางออกหรือทางกลับ คือไม่มีทางรอดออกมาได้ นั่นหมายความว่า หลังจากที่มนุษย์ตายแล้ว ก็ไม่มีโอกาสเลือกระหว่างนรกหรือสวรรค์ได้อีก **นอกจากนี้แล้วระหว่างเรากับเจ้ามีเหวใหญ่ขวางอยู่ ใครอยากข้ามจากที่นี่ไปหาเจ้าก็ไม่ได้ หรือจะข้ามจากที่โน่นมาหาเราก็ไม่ได้** (ลูกา 16.26) เมื่อตกนรกแล้ว ความน่ากลัว ความเหงา และความทุกข์ระทมไม่ได้ใช้เพื่อเป็นการปรับความคิดใหม่ให้แก่มนุษย์ แต่เป็นการปรับโทษนิรันดร์

นรกเป็นสถานที่ที่มนุษย์เลือกเอาเอง

แต่เพราะท่านใจแข็งกระด้างไม่ยอมกลับใจ ท่านจึงสำสมโทษให้แก่ตัวเอง ในวันที่พระเจ้าทรงลงพระอาชญา ซึ่งพระองค์จะทรงสั่งแดงการพิพากษาลงโทษที่เที่ยงธรรมให้ประจักษ์ เพราะพระองค์จะประทานแก่ทุกคนตาม **ควรแก่การกระทำของเขา** (โรม 2.5-6) ทั้งในนรกและในสวรรค์ จะมีแต่คนที่สมควรใจเลือกเอง การแข่งขันของ

พระเจ้าตกอยู่กับคนที่ไม่ยอมรับพระองค์ แทนที่เขาคจะเชื่อเยซูคริสต์ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ เขากลับไปเชื่อฟังความ
อธรรม เขาได้ปฏิเสธความรอดของพระเจ้า และตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตอยู่โดยไม่มีพระองค์ ซึ่งพระองค์ก็ยอมรับ
การตัดสินใจนั้น นี่เองเราจึงไม่สามารถกล่าวโทษพระเจ้าได้ว่า พระองค์ไม่ยุติธรรม

นี่เป็นการสร้างความกลัวหรือเป็นความรัก

บางครั้งคริสเตียนมักถูกกล่าวหาว่า ใช้คำว่า บาป และนรก เพื่อสร้างความกลัว พระเจ้าควรทำอย่างไร
พระองค์ควรปล่อยให้มนุษย์เดินเข้าสู่ความพินาศหรือ ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้ว นั่นคือความรักหรือ
พระคัมภีร์เขียนถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าว่า **เราว่ากล่าวและเตือนผู้ที่เรารัก** (วิวรณ์ 3.19) เมื่อทราบความจริง
เกี่ยวกับนรกแล้ว ท่านควรได้รตรองชีวิตของท่านให้ดี

8. ศาสนาอย่างเดียวไม่พอเลย

พระเยซูคริสต์คือกุญแจสำคัญ

การเคร่งศาสนาของมนุษย์เป็นโรคที่รักษาไม่หายขาด

แทบทุกวัฒนธรรมในโลกนี้พยายามเสนอมากกว่าร้อยวิธีโดยใช้ศาสนาดับความหิวโหยของมนุษย์ที่เสาะ
แสวงหาสันติสุข การเสาะแสวงหาของมนุษย์มุ่งไปที่ศาสนาโลก คือความเชื่อในดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ดวงดาว
แผ่นดิน ไฟ แม่น้ำ รูปเคารพที่ทำด้วยไม้ หิน โลหะ ความเชื่อในปลา นกและสัตว์อื่นๆ มนุษย์กราบไหว้ภูตผี
และเทพเจ้าหลายๆองค์ แม้กระทั่งในโลกที่พัฒนาอย่างทันสมัย เขาก็นับถือเงินทองหรือความรัก เป็นเหมือน
พระของเรา **เมื่อเรามองดูเทพเจ้าเหล่านี้ ไม่มีสักองค์เดียวที่ให้คำปรึกษาเราได้ และไม่มีคำตอบเมื่อเราถาม ดู**
เถิดพวกเขาล้วนแต่จอมปลอม การกระทำของเขาล้วนไร้ค่า เทวรูปต่างๆของพวกเขาเป็นเพียงลมและความ
สับสน (อิสยาห์ 41.28-29)

ศาสนาไม่สามารถชำระ ความบาปได้

องค์กรศาสนาต่างๆ ควรช่วยมนุษย์ให้คืนดีกับพระเจ้า ที่ไหนๆ ก็ตามที่ต้องการให้มนุษย์ฟังความพยายามของตัวเองเพื่อจะไปให้ถึงความรอด ที่นั่นก็มีแต่สิ่งไร้สาระและเปล่าประโยชน์ แต่มันก็เป็นเช่นนี้ด้วยคือ แม้แต่ศาสนาที่ดีที่สุดก็ยังมีข้อบกพร่องและไม่สมบูรณ์แบบในสายตาของพระเจ้า พระเจ้าต้องการความสมบูรณ์แบบแต่โดยความสามารถของตนเอง หรือพิธีทางด้าน

ศาสนา เช่น การรับบัพติสมา การรับพิธีสำคัญทาง

ศาสนา หรือการไปนมัสการที่คริสตจักร การอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ การทรมังกำลึงกายและเวลา หรือสิ่งอื่นๆ ก็ไม่สามารถที่จะลบความบาปของมนุษย์ได้เลย

การกระทำดีไม่เสมอภาคกับการกระทำชั่ว

ถ้าท่านต้องการคืนดีกับพระเจ้า ท่านต้องไว้วางใจในความรอดที่พระเยซูถวายให้ [ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำที่หามิได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดรอดได้](#) (เอเฟซัส 2:9)

ศาสนาไม่สามารถเปลี่ยนธรรมชาติบาปของมนุษย์ได้

แท้จริงการประพฤติตนของเราไม่ใช่ปัญหาหลัก แต่เป็นการแสดงออกถึงสภาพของเราเท่านั้น ถ้าเราไปโบสถ์หรือร่วมในพิธีศาสนา เราอาจจะรู้สึกมีความสุข แต่สภาพที่แท้จริงของเราไม่เปลี่ยนแปลง [ใครเล่าสามารถเอาความบริสุทธิ์ ออกจากสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครสักคน](#) (โยบ 14:4)

ตียอดเยี่ยม ก็ไม่พอ

การร่วมนมัสการพระเจ้า การอธิษฐานหรือการอ่านพระคัมภีร์ไม่ใช่ผิด ตรงกันข้าม เป็นสิ่งที่ดีมาก และพระเจ้าทรงมีพระบัญชาให้เราทำเช่นนั้นด้วยซ้ำไป แต่การปฏิบัติเหล่านี้ ยังไม่ทำให้เราเป็นคริสเตียนอย่างแท้จริง

9. พระเจ้าทรงสร้างความสัมพันธ์กับมนุษย์

พระเยซูสำแดงเอกลักษณ์ของพระองค์

ถ้าการกระทำของตนเองช่วยเราให้รอดไม่ได้ เราจะรอดพ้นจากความบาป และขึ้นสวรรค์ได้อย่างไร เราจะหมดโอกาสเลยเช่นนั้นหรือ ที่จะให้คำตอบต่อคำถามนี้ได้ มันเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องเข้าใจถึงเหตุการณ์และความหมายของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูก่อนว่า มีความหมายต่อเราอย่างไร

พระเจ้าทรงยุติธรรมและบริสุทธิ์ พระองค์จึงต้องลงโทษบาปของเรา

ขณะเดียวกันพระคัมภีร์ก็บอกเราว่า **พระเจ้าทรงเป็นความรัก** (1 ยอห์น 4.8) พระเจ้าทรงเกลียดชังความบาป แต่พระองค์ทรงรักคนบาปและต้องการจะให้ภัยเขาทั้งหลายเราจะทราบถึงการอภัยบาปนั้นได้อย่างไร เมื่อผลแห่งความบาปตอบสนองกฎของพระเจ้าด้วยความตายทางด้านจิตวิญญาณ และร่างกาย พระเจ้าเท่านั้นที่จะแก้ปัญหานี้ได้ และพระองค์ได้ทรงกระทำโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์เจ้า **พระบิดาได้ทรงใช้พระบุตรมาเป็นผู้ช่วยมนุษย์โลกให้รอด** (1 ยอห์น 4.14)

พระบุตรของพระเจ้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์

ถึงแม้ว่าพระเยซูจะรับสภาพมนุษย์อย่างครบบริบูรณ์ แต่พระองค์ก็ยังรักษาสภาพพระเจ้าอย่างครบบริบูรณ์ด้วย **เพราะว่าในพระองค์นั้น สภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์** (โคโลสี 2.9) ไม่มีผู้อื่นใดเหมือนพระเยซูคริสต์ พระคัมภีร์กล่าวไว้เช่นนี้หลายต่อหลายครั้ง

การบังเกิดของพระเยซูคริสต์เจ้านั้นโดดเด่นเฉพาะตัว

พระเยซูไม่ได้กำเนิดจากบิดาที่เป็นมนุษย์ ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์พระเยซูทรงปฏิสนธิในครรภ์ของสาวพรหมจารี พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมานั้นจะได้เรียกว่าบริสุทธิ์และเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า (ลูกา 1.35)

คำสอนของพระเยซูมีความโดดเด่นเฉพาะตัว

คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจด้วยการสอนของพระองค์ เพราะคำของพระองค์ประกอบด้วยสิทธิอำนาจ (ลูกา 4.32)

การกระทำอัศจรรย์ของพระเยซูมีความโดดเด่นเฉพาะตัว

เมื่อพระเยซูถูกถามว่า สิทธิอำนาจของพระองค์มาจากไหน พระองค์ทรงอ้างถึงการกระทำของพระองค์ให้เขาฟัง *คนตาบอดก็หายบอด คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายสะอาด คนหูหนวกได้ยินได้ คนตายแล้วเป็นขึ้นมา* (มัทธิว 11.5)

ทั้งชีวิตของพระเยซู เป็นความโดดเด่นเฉพาะตัว

พระเยซูต้องต่อสู้กับการทดลองเหมือนเราทุกประการ แต่กระนั้นพระองค์ก็ทรงปราศจากบาป (ฮีบรู 4.15)

พระคัมภีร์ข้อนี้รับรองว่า เมื่อพระเยซูรับสภาพเป็นมนุษย์พระองค์ได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าทุกประการ ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงไม่สมควรที่จะรับโทษแห่งความบาป คือความตาย แต่ถึงกระนั้นพระองค์ก็ถูกจับเพราะข้อกล่าวหาที่ผิด และทรงถูกพิพากษาเพราะคำพยานเท็จ ในที่สุดถูกประหารชีวิตโดยถูกตรึงบนไม้กางเขนที่บนภูเขานอกเมืองเยรูซาเล็ม แต่ความตายของพระองค์ไม่ใช่เหตุบังเอิญ **พระเยซูผู้นี้ทรงถูกมอบไว้ให้พวกท่านตามที่พระเจ้าได้ทรงดำริแน่นอนล่วงหน้าไว้ก่อน** (กิจการ 2.23) พระบิดาทรงใช้พระบุตรด้วยมีเป้าหมายให้พระบุตรรับโทษแห่งความบาปทั้งสิ้น พระเยซูทรงยอมดำเนินทางนั้นด้วยความสมัครใจ บุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรณินิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรณินิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก (มัทธิว 20.28)

ความตายของพระเยซูเป็นความโดดเด่นเฉพาะตัว และมีความสำคัญเท่าเทียมกับชีวิตของพระองค์

ทางแห่งความรอดของพระเยซูสรุปได้ด้วยพระคัมภีร์ข้อนี้ **เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์** (ยอห์น 3.16) เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซูคริสต์เจ้าทั้งหมด คุณสามารถอ่านต่อได้ในพระกิตติคุณสี่เล่มแรกของพันธสัญญาใหม่ คือ พระธรรม มัทธีว, มาระโก, ลูกาและยอห์น

10. การสำแดงความรักของพระเจ้า พระเยซูทรงยอมเสียสละทุกอย่างเพื่อเรา

มีเรื่องราวมากมายที่จะกล่าวถึงพระเยซู อย่างเช่น การอัศจรรย์ของพระองค์ที่น่าประหลาดหรือการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบอย่างของพระองค์ แต่เรื่องที่ดีที่สุดของการเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ก็คือการสิ้นพระชนม์และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ มีเหตุการณ์อะไรบ้างที่พระคัมภีร์ให้ความสนใจเป็นพิเศษ คำตอบคือ พระองค์ทรงตายแทนพวกเราและแบกความผิดบาปของเรา เพื่อพวกเราจะได้รอด

พระเยซูทรงทรงสิ้นพระชนม์ แทนมนุษย์

เพราะพระเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์ เพราะฉะนั้นมนุษย์ซึ่งเป็นคนบาปจะต้องพินาศโดยไม่มีใครช่วยได้ พระเจ้ากำหนดไว้ว่า ความบาปทุกอย่างต้องได้รับการลงโทษที่ยุติธรรม แต่แทนที่พระเจ้าจะลงโทษเรา มีคำเขียนในพระคัมภีร์ที่ชี้ทางออกที่ดีที่สุดที่กล่าวว่า **พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เรา คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา** (โรม 5.8) พระบุตรของพระเจ้า (คือพระเยซูคริสต์) พร้อมทั้งจะช่วยให้

รอดจากความบาป พระองค์เป็นตัวแทนของเรา เพื่อจะใช้หนี้บาปของเรา **พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์ครั้งเดียว**
เป็นพอเพราะบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม (1 เปโตร 3.18)
การกระทำเช่นนี้เป็นการสำแดงความรักของพระเจ้า

พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์โดยการแบกความผิดบาปของมนุษย์

การแสดงออกถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ในการที่พระเยซูสิ้นพระชนม์นั้น ไม่เสแสร้ง เพื่อชดใช้หนี้แห่งความบาปเสียให้หมด พระเยซูต้องทนทุกข์ทรมานอย่างสาหัส เมื่อพระองค์ถูกตรึงไว้ที่ไม้กางเขน พระองค์ทรงตะโกนว่า **“พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ทำไมพระองค์ทรงทอดทิ้งข้าพระองค์”** (มาระโก 15.34)
ในช่วงเวลาที่น่ากลัวนี้พระเจ้าพระบิดาหันพระพักตร์จากบุตรที่รักของพระองค์ พระเยซูต้องรับโทษบาปคือการถูกแยกจากพระเจ้า ในขณะที่พระเยซูเป็นตัวแทนของเรา พระองค์รับผิดชอบสำหรับบาปของเราเหมือนกับว่าพระองค์ทรงกระทำบาปเอง

พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อจะช่วยมนุษย์ให้หลุดพ้นจากบาปกรรมของเรา

โดยที่พระเจ้าทรงทำให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย พระองค์ยืนยันว่า พระองค์ทรงรับ(การถวายเป็น)เครื่องบูชาของพระเยซูเป็นการใช้หนี้ความบาปของเราทั้งหมด แต่ฝ่ายวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้นทรงปรากฏด้วย **ฤทธานุภาพว่า เป็นบุตรของพระเจ้าโดยการเป็นขึ้นมาจากความตาย คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา** (โรม 1.4) เหตุการณ์นี้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการที่มนุษย์สามารถที่จะได้รับการอภัยโทษบาปทั้งหมด หากไม่เช่นนั้น มนุษย์จะต้องพินาศไปชั่ววันรันดรในนรก แต่เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับท่านอย่างไร ท่านจะคืนดีกับพระเจ้าได้อย่างไร พระเยซูจะเป็นพระผู้ช่วยให้รอดสำหรับตัวท่านได้อย่างไร

11. การตัดสินใจของฉัน

พบความรอด

ท่านอยากจะได้รับความรอดไหม

ท่านอยากจะเป็นดีกับพระเจ้าไหม ถ้าพระเจ้าสำแดงให้ท่านเข้าใจว่า ท่านกำลังขาดอะไรอยู่ และถ้าท่านอยากจะให้พระองค์ช่วยท่านให้รอด ท่านจะต้องกลับใจมาหาพระเจ้าและเชื่อว่า พระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของท่าน (กิจการ 20.21)

หันกลับมาหาพระเจ้า

นี่จะเกี่ยวข้องกับทัศนคติใหม่ต่อชีวิตอย่างสิ้นเชิง จำเป็นที่ท่านจะต้องรับการเปลี่ยนท่าทีของท่าน ท่านต้องยอมรับว่า ท่านเป็นคนบาปที่กบฏต่อพระเจ้าผู้บริสุทธิ์และมีเมตตากรุณาต่อเรา ท่านต้องรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ และต้องมีความสำนึกผิดและความละอายถึงความเลวทรามของความบาป แล้วท่านต้องยอมที่จะละทิ้งความบาปและปรับทิศทางชีวิตของท่าน พระเจ้าทำทนายมนุษย์ให้กลับใจมาหาพระองค์ **มนุษย์ควรจะกลับใจใหม่และหันมาหาพระเจ้า และทำสิ่งที่แสดงถึงการกลับใจใหม่** (กิจการ 26.20) นั่นคือสิ่งที่พระเจ้าประสงค์

หันกลับมาหาพระเจ้าหมายความว่า เดินไปในทิศทางใหม่

ท่านต้องมุ่งมั่นด้วยสุดจิตสุดใจที่จะดำเนินชีวิตตามที่พระเจ้าพอพระทัย นี่หมายความว่า การยอมรับด้วยใจจริงว่า **พระองค์เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่** (มัทธิว 16.16)

ซึ่งหมายถึงการเชื่อไว้วางใจในพระเยซูคริสต์อย่างเต็มที่ เพราะพระองค์ทรงเสียสละชีวิตของพระองค์เพื่อท่าน ขณะเมื่อเรายังอ่อนกำลัง **พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อคนอธรรมในเวลาเหมาะสม** (โรม 5.6)

สิ่งที่ถ่างเราอยู่

แน่นอน ความเย่อหยิ่งจองหองและนิสัยบาปของท่านจะบอกท่านว่า ให้พึ่งความดีและศาสนาของท่านจะดีกว่า แต่ท่านไม่มีทางเลือก ท่านจะไว้วางใจคนอื่นหรือสิ่งอื่นไม่ได้ นอกจากพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ผู้เดียวที่สามารถจะช่วยท่านให้รอดได้ **พระองค์สามารถช่วยคนทั้งหลายที่เข้ามาใกล้พระเจ้าโดยทางพระองค์นั้นเต็มที เพราะพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ทุกเวลา เพื่อทูลขอเผื่อคนเหล่านั้น** (ฮีบรู 7.25)

ทำตามสิ่งที่พระเจ้าประสงค์ให้ทำ

ถ้าพระเจ้าทรงสำแดงให้ท่านเห็นว่า ท่านกำลังขาดอะไรอยู่ และปรารถนาให้ท่านหันกลับมาหาพระเยซู ก็ขอ (ให้)ท่านตอบสนองความปรารถนานั้นตอนนี้ แล้วเราควรจะทำอย่างไรดี ขอให้ท่านสารภาพต่อพระเจ้าว่า ท่านเป็นคนบาปที่สมควรจะรับโทษบาปและไม่มีใครที่ช่วยท่านได้ ขอเชิญพระเยซูคริสต์ด้วยใจจริงที่จะช่วยท่านให้รอด และขอให้พระองค์มาเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าในชีวิตของท่านอย่างที่คุณควรจะเป็น และขอให้พระองค์ช่วยท่านที่จะละทิ้งความบาปและมีชีวิตเพื่อพระองค์

การอธิษฐานจากใจจริงควรเป็นอย่างไร

พระเจ้าข้า ข้าพระองค์ได้สำนึกแล้วว่า ข้าพระองค์ได้ใช้ชีวิตโดยไม่มีพระเจ้า และถูกแยกจากพระองค์เพราะความบาป ขอพระองค์ทรงอภัยโทษบาปของข้าพระองค์ ขอพระคุณพระองค์ที่พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์แทนข้าพระองค์และ ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย ข้าพระองค์ปรารถนาให้พระองค์เป็นศูนย์กลางในชีวิตของข้าพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์สำหรับความรักของพระองค์ต่อข้าพระองค์

พระเจ้ารักษาคำสัญญาเสมอ

ถ้าท่านจะยอมรับด้วยปากของท่านว่า พระเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า และเชื่อในใจว่า **พระเจ้าได้ทรงให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย ท่านจะรอด** (โรม 10.9) ใครที่วางใจพระเยซูคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดด้วยความจริงใจและยอมรับพระองค์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า คำสัญญานี้จะเป็นของเขา

12. การดำเนินในชีวิตใหม่

ก้าวแรกในชีวิตคริสเตียน

หลังจากที่คุณได้ต้อนรับพระเยซู คุณไว้วางใจในพระองค์แล้ว คุณเป็นคนที่ถูกสร้างใหม่ในสายพระเนตรของพระเจ้า เหตุการณ์นี้เปรียบได้กับการบังเกิดใหม่ ฉะนั้นตอนนี้คุณมีสัมพันธภาพใหม่กับพระเจ้า ซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่า “เป็นผู้ชอบธรรม”

ตอนนี้คุณมีสัมพันธภาพกับพระเจ้า

เมื่อเราถูกชำระให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อแล้ว เราจึงมีสัมพันธภาพกับพระเจ้าทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา (โรม 5.1)

พระเยซูจัดการเรื่องราวปกรรมของท่านแล้ว

บรรดาผู้เผยพระวจนะก็เป็นพยานถึงพระองค์ว่า ทุกคนที่เชื่อถือนั้น พระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของพวกเขาโดยพระนามของพระองค์ (กิจการของอัครทูต 10.43)

ท่านเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้า

แต่ทุกคนที่ยอมรับพระองค์ คือคนที่เชื่อในพระนามของพระองค์นั้น พระองค์ก็จะประทานสิทธิเป็นลูกของพระเจ้า (ยอห์น 1.12)

มีความแน่นอนในชีวิตนิรันดร

เพราะฉะนั้นไม่มีการลงโทษคนที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ (โรม 8.1)

พระเจ้าเสด็จเข้ามาในชีวิตของท่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อพวกท่านได้ยินสัจวาทาคือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่านและวางใจในพระองค์แล้ว พวกท่านก็ได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่ทรงสัญญาไว้ (เอเฟซัส 1.13) นี่เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่แค่ไหนกัน ตอนนี้ท่านสามารถที่จะเจริญเติบโตในชีวิตฝ่ายวิญญาณของท่าน โดยมีสี่ประการที่สำคัญเป็นพิเศษดังนี้

1. การอธิษฐาน – ขอให้คุณพูดคุยกับพระเจ้าทุกวัน

พระเจ้าทรงชื่นชมยินดี เมื่อท่านสนทนากับพระองค์ ในฐานะที่เป็นพระบิดาและเป็นมิตรสหายของท่าน พระองค์สนพระทัยในทุกเรื่องในชีวิตของท่าน ขอให้ท่านสนทนากับพระองค์เรื่องครอบครัวของท่าน เรื่องงาน อาชีพของท่าน เรื่องทุกข์สุขและความปรารถนาของท่าน ขอให้ท่านขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับความเมตตา กรุณาของพระองค์ และขอการให้อภัยบาป เมื่อท่านผิดพลาดอีกครั้ง พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานของท่าน เสมอ ทรงพร้อมที่จะยกโทษให้ท่าน และอยู่เคียงข้างท่านในทุกสถานการณ์ ท่านสามารถที่จะขอการอภัยโทษ จากพระองค์ทุก ๆ วัน แม้แต่ลูกของพระเจ้าไม่สมบูรณ์แบบ **ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงซื่อสัตย์และเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น** (1 ยอห์น 1.9)

ท่านจะอธิษฐานที่ไหนหรือเมื่อไหร่ก็ไม่สำคัญ แต่ถ้าท่านกำหนดเวลาและสถานที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการอธิษฐานนั้น มันจะช่วยท่านให้สงบและสามารถฟังพระสุระเสียงของพระเจ้าได้ ในเวลาที่ท่านอธิษฐาน พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้ของดีแก่ท่าน ฉะนั้นขอให้ท่านอธิษฐานอย่างสม่ำเสมอ

2. พระคัมภีร์ – จงทำให้พระวจนะของพระเจ้าเป็นฐานของชีวิตของท่าน

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะให้ท่านทราบถึงน้ำพระทัยของพระองค์ โดยที่พระองค์อาจใช้หลายวิถีทาง ท่านสามารถที่จะได้ยินพระสุระเสียงของพระองค์เป็นพิเศษโดยการอ่านพระคัมภีร์ โดยการอ่านพระคัมภีร์ คุณจะสามารถเข้าใจมากขึ้นว่า พระลักษณะของพระเจ้าเป็นอย่างไร และแผนการที่ดีของพระองค์สำหรับชีวิตของท่านเป็นอย่างไร **จงค้นดูว่าอะไรเป็นสิ่งที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้า** (เอเฟซัส 5.10)

ขอให้ท่านเริ่มอ่านพระคัมภีร์ในหมวดพระกิตติคุณ เช่นพระกิตติคุณของลูกา หลังจากนั้นท่านอาจอ่านในพระธรรมโรม ซึ่งเขียนถึงเป้าหมายและความหมายแห่งชีวิตอย่างชัดเจน พระวิญญาณบริสุทธิ์คงจะทรงนำท่านในการศึกษาพระวจนะ และท่านจะเข้าใจมากยิ่งขึ้น ยิ่งจะอ่านในพระคัมภีร์

3. ความสามัคคีธรรม – จงไปร่วมสามัคคีธรรมกับคริสเตียนที่สนับสนุนท่านในชีวิตแห่งความเชื่อ

พระเจ้าไม่ทรงปรารถนา ให้พวกเราดำเนินชีวิตแบบสันโดษในความเชื่อ แต่ทรงปรารถนาให้เราได้พบปะกับคริสเตียนคนอื่นๆ และสร้างความสัมพันธ์กับพวกเขา ด้วยความรัก เพื่อเราจะสามารถเรียนรู้ซึ่ง

กันและกัน พึงพระวจนะร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และนำข่าวประเสริฐแห่งความรักของพระเจ้าไปถึงคนอื่น ๆ มิตรสหายของพระเจ้าต้องพึ่งซึ่งกันและกัน เหตุฉะนั้นให้ท่านหาคริสตจักรและจะพบว่า การมีสามัคคีธรรมกับคนอื่นคืออย่างไรสำหรับความเชื่อของท่าน ท่านจะชื่นชมยินดีเมื่อท่านจะสามารถใช้ความสามารถ และพรสวรรค์ที่พระเจ้าประทานให้ท่านสำหรับคนอื่น ๆ พระเจ้าทรงเห็นว่า การมีความสามัคคีธรรมนั้นสำคัญมาก จึงตรัสเตือนว่า อย่าขาดการประชุมเหมือนอย่างบางคนทำเป็นนิสัย แต่จงหนุนใจกันให้มากยิ่งขึ้น เพราะพวกท่านก็รู้อยู่ว่า วันที่องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จกลับมาใกล้เข้ามาแล้ว (ฮีบรู 10.25)

4. การรับใช้ – จงสำแดงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงของคุณให้คนอื่นเห็น

พระยาเวห์พระเจ้าของท่านมีพระประสงค์อะไรจากท่าน? นอกจากให้ยาเกรงพระยาเวห์พระเจ้าของท่าน ให้ดำเนินตามทางทั้งสิ้นของพระองค์ ให้รักพระองค์ ให้ปรนนิบัติพระยาเวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน (เฉลยธรรมบัญญัติ 10.12) เป้าหมายสูงสุดของท่านควรจะเป็นการดำเนินชีวิตที่พอพระทัยพระเจ้า นอกจากนั้นท่านควรจะใช้ความสามารถพิเศษของท่านในการรับใช้พระเจ้า เราเป็นผีพระหัตถ์ของพระองค์ที่ทรงสร้างขึ้นในพระเยซูคริสต์เพื่อให้ทำการดี (เอเฟซัส 2.10) ขอให้ท่านพร้อมที่จะเล่าให้คนอื่นฟังว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงได้กระทำอะไรในชีวิตของท่าน นี่ไม่ได้เป็นหน้าที่สำหรับพวกเราที่เชื่อในพระองค์เท่านั้น แต่เป็นประสบการณ์ที่ทำให้เรามีความชื่นชมยินดี แต่พวกท่านเป็นพวงพันธุ์ที่ทรงเลือกสรร เป็นประชากรอันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระเจ้า เพื่อให้พวกท่านประกาศพระเกียรติของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกพวกท่านให้ออกมาจากความมืดเข้าไปสู่ความสว่างอันมหัศจรรย์ของพระองค์ (1 เปโตร 2.9)

Impressum

Aktion: In jedes Haus e.V. (AJH)

Hausanschrift:

Telegrafenstr. 25
42477 Radevormwald

Postanschrift:

Postfach 1120
42460 Radevormwald

Telefon: +49 (0)2195-91560

E-Mail: ajh@ajh-info.de

Internet: www.ajh-info.de

Evangelistische Seite: www.entdecke-neues.de

Internationaler Glaubensgrundkurs: www.the-good-news.de

Übersetzer:

*Saisampan e.V.
Ringofenstr. 15
44287 Dortmund*

Bildnachweis:

Titelbild: Fotolia-66424228-iordani

Lektion 1: pixabay-804939; Lektion 2: pixabay-787253; Lektion 3: pixabay-113401

Lektion 3: pixabay-419057; Lektion 4: pixabay-430557; Lektion 5: pixabay-764983

Lektion 6: pixabay-665591; Lektion 7: pixabay-58212; Lektion 8: pixabay-169238

Lektion 9: fotolia-66892376-©Romolo Tavani; Lektion 10: fotolia-76972189-©Alberto Masново;

Lektion 11: fotolia-82725689-©Gina Sanders; Lektion 12: fotolia-66573128-©vinogradov_il;

Lektion 12: fotolia-78455410-©mariesacha

Copyright © „Aktion: In jedes Haus“, Radevormwald. Sprache Polnisch